

נעלי אומץ / מעגל לפתיחת השנה

עיבוד לסיפורה של ג. צופים.

מתוך "טיפות מן המעין" כרך א' - עמ' 57

בחרה והקלידה: אביגיל דובני

האם ידעתם? האם שמעתם?

כי אי-שם, בכפר קטן

על ראש גבעה, עומד לו בית עם

ארובה. ויש לו דלת וחלון עם פעמון.

ומן הארובה יוצא עשן מעלה, מעלה

עד שנעלם ...

ובתוך הבית גר איש יקר -

איך קוראים לו?

קוראים לו מר סנדלר.

כל היום הוא כאן תופר, נעלים מיצר.

לוקח הוא פיסה של עור

וגזיר, גזיר, גזיר

וגזור, גזור, גזור

כך גוזר הוא את העור.

בחור המחט חוט ישחיל

ואז לתפור מיד יתחיל

תפיר, תפיר, תפיר

ותפור, תפור, תפור

כך תופר הוא את העור.

אז ייקח פטיש ומסמר

ויכה, יכה מהר

הך, הך, הך - יכה חזק

הך, הך, הך - יכה חלש.

והנה יום אחד בתוך כל אלה

שמע דפיקה בדלת.

פתח הסנדלר את הדלת

והנה ילדה קטנה עומדת:

"פוחדת אני סנדלר יקר

כי מחר עלי ללכת אל הגן".

הביט הסנדלר בילדה,

ליטף את זקנו הארוך ואמר ברוך:

"אל תפחדי ילדה קטנה

אתפור לך נעלי אומץ במתנה".

אז לקח פיסה של עור -

וגזיר, גזיר, גזיר

וגזור, גזור, גזור ...

ובחור המחט חוט השחיל

ולתפור מיד התחיל -

ותפיר, תפיר, תפיר

ותפור, תפור, תפור ...

אז ייקח פטיש ומסמר -

ויכה, יכה מהר

הך, הך, הך - יכה חזק ...

והנה הנעלים מוכנות

כל-כך אדומות ונוצצות.

נעלה הילדה את הנעלים

ומרוב שמחה - קפצה עד השמיים.

צעד, צעד, כך אצעד

בליבי כלל לא אפחד

רגל ימין ורגל שמאל

מי לקפוץ פה כך יכול?

והנה פגשה הילדה את פרח החצב

שאל החצב:

"לאן את הולכת ילדה קטנה?"

(הילדה)"לקבל את פני השנה החדשה"

צעד, צעד, כך אצעד

בליבי כלל לא אפחד

רגל ימין ורגל שמאל

מי לקפוץ פה כך יכול?

עצרה הילדה והביטה לשמיים
עננים כבדים - ועננים קלים
שאלו העננים:
"לאן את הולכת ילדה קטנה?"
(הילדה) "אל הגן, לקבל את פני השנה
החדשה".

צעד, צעד כך אצעד
בליבי כלל לא אפחד
רגל ימין ורגל שמאל
מי לקפוץ פה כך יכול?

הביטה הילדה לשמיים
והנה ציפורים (חסידות) נודדות
עפות אל ארצות רחוקות.
שאלה הילדה: "אינכן פוחדות?"

השיבו הציפורים בחדווה:
"אור השמש חימם את לבנו
אומץ, אהבה ושמחה נמלאנו
גרעיני דגן בבטננו -
צידה לדרך ארוכה ..."

ניסתה הילדה לעוף עם הציפורים אך
נעליה דגדגו את רגליה ולחשו:
"אנחנו כאן רוצות כבר ללכת אל הגן"

היי, מי זה כאן הולך בשביל?
זה מר חמור: "ילדה קטנה מה נוצצות
נעליך, עדינות וזוהרות.
הגידי ילדה מה הסוד?"

אמרה הילדה לחמור:
"הב לי את גבך, עליו אעלה ואת סודי
לך אגלה". הנהן החמור באוזניו,
הניע את זנבו, והילדה עלתה על גבו.

(החמור) "אי-ה, אי-ה, אי-ה
את הסוד מיד אדע".

(הילדה) "חמורון כמעט הגענו, הב לי
את אוזנך ואת סודי אגלה לך".
לחשה הילדה באוזנו את הסוד.

צחק החמור: "אי-ה, אי-ה, אי-ה
הגן הוא טוב, הוא טוב מאוד!
* אין בו דובים, אין זאבים
רק ילדים, ילדים חמודים.

* אפשר לשנות את המשפט ולספר על כל
הטוב שיש בגן שלנו!

נכנסה הילדה אל הגן ועל החלון
ישבה לה יונה -

(שיר סיום):
שני אורחים לי בחלון
זוג יונים יונה ויון
משובך אשר בגן לבקרני באו כאן ...

(סיום אחר - שיר ערש)
התעייפה הילדה ולנוח ישבה ...